

ജ്ഞാനപ്പാഠ

(പുസ്തകം)

കൃഷ്ണ കൃഷ്ണാ മുകുന്ദാ ജനാർദ്ദനാ
കൃഷ്ണ ഗോവിന്ദ നാരായണാ ഹരേ
അച്യുതാനന്ദ ഗോവിന്ദ മാധവാ
സച്ചിദാനന്ദ നാരായണാ ഹരേ

മംഗളാചരണം

ഗുരുനാഥൻ തുണ ചെയ്ക സന്തതം
തിരുനാമങ്ങൾ നാവിന്ദ്രൈശ്ചൈശ്വര്യം
പിരിയാതെയിരിക്കണം നമ്മുടെ
നരജന്മം സഷലമാക്കീടുവാൻ

കാലലീല

ഇന്നലെയോളമെന്തെന്നറിഞ്ഞീലാ
ഇന്നിനാളേയുമെന്തെന്നറിഞ്ഞീലാ
ഇന്നിനേണ്ട തടിക്കു വിനാശവു
മിന്ന നേരമെന്നേതുമറിഞ്ഞീലാ
കണ്ടുകണ്ടങ്ങിരിക്കും ജനങ്ങളെ
കണ്ടില്ലെന്നു വരുത്തുന്നതും ഭവാൻ
രണ്ടുനാലു ദിനം കൊണ്ടൊരുത്തനെ
തണ്ടിലേറി നടത്തുന്നതും ഭവാൻ
മാളികമുകളേറിയ മന്നന്റെ
തോളിൽ മാറാപ്പു കേറുന്നതും ഭവാൻ

10

അധികാരഭേദം

കണ്ടാലൊട്ടറിയുന്നു ചിലരിതു
കണ്ടാലും തിരിയാ ചിലർക്കേതുമേ
കണ്ടതൊന്നുമേ സത്യമല്ലെന്നതു
മുൻപേ കണ്ടിട്ടറിയുന്നിതു ചിലർ
മനുജാതിയിൽ തന്നെ പലവിധം
മനസ്സിന്നു വിശേഷമുണ്ടോർക്കണം
പലർക്കുമറിയേണമെന്നിട്ടല്ലോ
പലജാതി പറയുന്നു ശാസ്ത്രങ്ങൾ
കർമ്മത്തിലധികാരി ജനങ്ങൾക്കു
കർമ്മ ശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടു പലവിധം
കർമ്മശാസ്ത്രങ്ങൾ യോഗങ്ങളെന്നിവ
സംഖ്യയില്ലതു നിൽക്കട്ടെ സർവ്വവും

20

തത്ത്വവിചാരം

ചുഴന്നീടുന്ന സംസാരചക്രത്തി
ചുഴന്നീടും നമുക്കറിഞ്ഞീടുവാൻ
അറിവുള്ള മഹത്തുക്കളുണ്ടൊരു
പരമാർത്ഥമരുൾചെയ്തിരിക്കുന്നു
എളുതായിട്ടു മുക്തി ലഭിക്കുവാൻ
ചെവി തന്നിതു കേൾപ്പിനെല്ലാവരും
നമ്മെയൊക്കെയും ബന്ധിച്ച സാധനം
കർമ്മമെന്നറിയേണ്ടതു മുന്മിനാൽ
മുനമിക്കണ്ടവിശ്വമശേഷവും
ഒന്നായുള്ളൊരു ജ്യോതിസ്സുരൂപമായ്
ഒന്നും ചെന്നങ്ങു തന്നോടു പറയാതെ
ഒന്നിനും ചെന്നു താനും വലയാതെ

30

ഒന്നാന്നായി നിനയ്ക്കും ജനങ്ങൾക്കു
 ഒന്നുകൊണ്ടറിവാകുന്ന വസ്തുവായ് 40
 ഒന്നിലുമറിയാത്ത ജനങ്ങൾക്കു
 ഒന്നു കൊണ്ടും തിരിയാത്ത വസ്തുവായ്
 ഒന്നുപോലെയാണില്ലാതെയുള്ളതി
 ഒന്നാന്നായുള്ളൊരു ജീവ സ്വരൂപമായ്
 ഒന്നിലുമൊരു ബന്ധമില്ലാതെയായ്
 നിന്നവൻ തന്നെ വിശ്വം ചമച്ചുപോൽ
 മൂന്നുമൊന്നിലടങ്ങുന്നു പിന്നെയും
 ഒന്നുമില്ല പോൽ വിശ്വമനോരത്ത്

കർമ്മം

ഒന്നുകൊണ്ടു ചമച്ചൊരു വിശ്വത്തിൽ
 മൂന്നായിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങളൊക്കെയും 50
 പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ പാപകർമ്മങ്ങളും
 പുണ്യപാപങ്ങൾ മിശ്രമാം കർമ്മവും
 മൂന്നു ജാതി നിരൂപിച്ചു കാണുമ്പോൾ
 മൂന്നുകൊണ്ടും തളയ്ക്കുന്നു ജീവനെ
 പൊന്നിൻ ചങ്ങലയാണിപ്പറഞ്ഞതി
 ലൊന്നിരുമ്പുകൊണ്ടെന്നത്രേ ഭേദങ്ങൾ
 രണ്ടിനാലുമെടുത്തു പണി ചെയ്ത
 ചങ്ങലയല്ലോ മിശ്രമാം കർമ്മവും
 ബ്രഹ്മാവാദിയായിച്ചയെറുമ്പോളും
 കർമ്മബദ്ധന്മാരെന്നതറിഞ്ഞാലും 60
 ഭുവനങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കയെന്നതു
 ഭുവനാന്ത്യ പ്രളയം കഴിവോളം
 കർമ്മപാശത്തെ ലംഘിക്കയെന്നതു
 ബ്രഹ്മാവിന്നുമെളുതല്ല നിർണ്ണയം

ദിക്പാലന്മാരുമുണ്ണമോരോരോ
ദിക്സുതോറും തളച്ചു കിടക്കുന്നു
അൽഷകർമ്മികളാകിയ നാമെല്ലാം
അൽപകാലം കൊണ്ടോരോരോ ജന്തുക്കൾ
ഗർഭോത്രത്തിൽ പുകയും പുറപ്പെട്ടും
കർമ്മം കൊണ്ടുകളിക്കുന്നതിങ്ങനെ 70

ജീവനതി

നരകത്തിൽകിടക്കുന്ന ജീവൻ പോയ്
ദുരിതങ്ങളൊടുങ്ങി മനസ്സിന്റെ
പരിപാകവും വന്നു ക്രമത്താലേ
നരജാതിയിൽ വന്നു പിറന്നിട്ടു
സുകൃതം ചെയ്തു മേൽപ്പോട്ടു പോയവർ
സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്നു സുഖിക്കുന്നു
സുകൃതങ്ങളുമൊക്കെയൊടുങ്ങുമ്പോൾ
പരിപാകവുമെളോളമില്ലവർ
പരിചോടങ്ങിരുന്നിട്ടു ഭൂമിയിൽ
ജാതരായ്; ദുരിതം ചെയ്തു ചത്തവർ 80

വന്നൊരദുരിതത്തിൻ ഷലമായി
പിന്നെപ്പോയ് നരകങ്ങളിൽ വീഴുന്നു
സുരലോകത്തിൽ നിന്നൊരു ജീവൻ പോയ്
നരലോകേ മഹീസുരനാകുന്നു
ചണ്ഡകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തവൻ ചാകുമ്പോൾ
ചണ്ഡാലകുലത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു
അസുരന്മാർ സുരന്മാരായിടുന്നു
അമരന്മാർ മരങ്ങളായിടുന്നു
അജം ചത്തു ഗജമായ് പിറക്കുന്നു
ഗജം ചത്തങ്ങജവുമായിടുന്നു 90

നരി ചത്തു നരനായ് പിറക്കുന്നു
 നാരി ചത്തുടനോരിയായ്ഷോകുന്നു
 കൃപകൃടാതെ പീഡിപ്പിച്ചിടുന്ന
 നൃപൻ ചത്തു കൃമിയായ് പിറക്കുന്നു
 ഈച്ചമത്തൊരു പുച്ചയായിടുന്നു
 ഈശ്വരന്റെ വിവാസങ്ങളിങ്ങനെ
 കീഴ്മേലിങ്ങനെ മണ്ടുന്ന ജീവന്മാർ
 ഭൂമിയിന്നത്രേ നേടുന്നു കർമ്മങ്ങൾ
 സീമയില്ലാതോളം പല കർമ്മങ്ങൾ
 ഭൂമിയിന്നത്രേ നേടുന്നു ജീവന്മാർ
 അങ്ങനെ ചെയ്തു നേടി മരിച്ചുട
 നന്ദുലോകങ്ങളാരോന്നിലോരോന്നിൽ
 ചെന്നിരുന്നു ഭൂജീകുന്നു ജീവന്മാർ
 തങ്ങൾ ചെയ്തൊരു കർമ്മങ്ങൾ തൻ ഷലം
 ഒടുങ്ങിടുമതൊട്ടുനാൾ ചെയ്തവോൾ
 ഉടനെ വന്നു നേടുന്നു പിന്നെയും
 തന്റെ തന്റെ ഗൃഹത്തികൽനിന്നുടൻ
 കൊണ്ടുപോന്ന ധനം കൊണ്ടു നാമെല്ലാം
 മറെറങ്ങാനുമൊരേത്തിരുന്നിട്ടു
 വിററുണെന്നു പറയും കണകിനേ

100

110

ഭാരതമഹിമ

കർമ്മങ്ങൾക്കു വിളഭൂമിയാകിയ
 ജന്മദേശമിബ്ഭൂമിയറിഞ്ഞാലും
 കർമ്മനാശം വരുത്തേണമെങ്കിലും
 ചെമ്മേ മറെറങ്ങും സാധിയാ നിർണ്ണയം
 ഭക്തന്മാർക്കും മുമ്പുകച്ചു ജനങ്ങൾക്കും
 സകൽരായ വിഷയീജനങ്ങൾക്കും
 ഇച്ഛിച്ചിടുന്നതൊക്കെക്കൊടുത്തിടും
 വിശ്വമാതാവു ഭൂമി ശിവ! ശിവ!

വിശ്വനാഥന്റെ മൂല പ്രകൃതി താൻ
പ്രത്യക്ഷണ വിളങ്ങുന്നു ഭൂമിയായ്
അവനീതല പാലനത്തിനല്ലോ
അവതാരങ്ങളും പലതോർക്കുമ്പോൾ
അതു കൊണ്ടു വിശേഷിച്ചും ഭൂലോകം
പതിന്നാലിലുമുത്തമമെന്നല്ലോ
വേദവാദികളായ മൂനികളും

120

വേദവും ബഹുമാനിച്ചു ചൊല്ലുന്നു
ലവണാംബുധിമധ്യേ വിളങ്ങുന്ന
ജംബുദ്വീപൊരു യോജന ലക്ഷവും
സപ്തദ്വീപുകളുണ്ടതിലത്രയും
ഉത്തമമെന്നു വാഴ്ത്തുന്നു പിന്നെയും

130

ഭൂപദ്മത്തിന്നു കർണ്ണികയായിട്ടു
ഭൂധരേന്ദ്രനതിലല്ലോ നിൽക്കുന്നു
ഇതിലൊമ്പതു ഖണ്ഡങ്ങളുണ്ടല്ലോ
അതിലുത്തമം ഭാരത ഭൂതലം
സമ്മതരായ മാമുനി ശ്രേഷ്ഠന്മാർ
കർമ്മക്ഷേത്രമെന്നല്ലോ പറയുന്നു
കർമ്മബീജമതീന്നു മുളയ്ക്കേണ്ടു
ബ്രഹ്മലോകത്തിരിക്കുന്നവർകൾക്കും
കർമ്മബീജം വരട്ടിക്കളഞ്ഞുടൻ

140

ജന്മനാശം വരുത്തേണമെങ്കിലും
ഭാരതമായ ഖണ്ഡമൊഴിഞ്ഞുള്ള
പാരിലെങ്ങുമെളുതല്ല നിർണ്ണയം
അത്ര മുഖ്യമായുള്ളൊരു ഭാരത
മിപ്രദേശമെന്നല്ലാരുമോർക്കണം

കലികാല മഹിമ

യുഗം നാലിലും നല്ലൂ കലിയുഗം
സുഖമേതെന്നെ മുക്തിവരുത്തുവാൻ

കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ! മുകുന്ദ! ജനാർദ്ദന!
 കൃഷ്ണ! ഗോവിന്ദ! രാമ! എന്നിങ്ങനെ
 തിരുനാമ സങ്കീർത്തനമെന്നിയേ
 മററില്ലേതുമേ യത്നമറിഞ്ഞാലും
 അതു ചിന്തിച്ചു മററുള്ള ലോകങ്ങൾ
 പതിമ്മൂന്നിലുമുള്ള ജനങ്ങളും
 മററു ദ്വീപുകളാരിലുമുള്ളോരും
 മററു ഖണ്ഡങ്ങളിലുമുള്ളോരും
 മററു മൂന്നു യുഗങ്ങളിലുമുള്ളോരും
 മുകുന്ദി തങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലായ്കയാൽ
 കലികാലത്തെ ഭാരത ഖണ്ഡത്തെ
 കലിതാരദം കൈവണങ്ങീടുന്നു
 അതിൽ വന്നൊരു പുല്ലായിട്ടെങ്കിലും
 ഇതുകാലം ജനിച്ചുകൊണ്ടീടുവാൻ
 യോഗ്യത വരുത്തിടുവാൻ തക്കൊരു
 ഭാഗ്യം പോരാതെപോയല്ലോ ദൈവമേ
 ഭാരത ഖണ്ഡത്തിൽ പിറന്നൊരു
 മാനുഷർക്കും കലിക്കും നമസ്കാരം
 എന്നെല്ലാം പുകഴ്ത്തിടുന്നു മററുള്ളോർ
 എന്നതെന്തിനു നാം പറഞ്ഞീടുന്നു?

150

160

എന്തിന്റെ കുറവ് ?

കാലമിന്നു കലിയുഗമല്ലയോ?
 ഭാരതമിപ്രദേശവുമല്ലയോ?
 നമ്മളെല്ലാം നരന്മാരുമല്ലയോ?
 ചെമ്മേനന്നായ് നിരൂപിപ്പിനെല്ലാറും
 ഹരിനാമങ്ങളില്ലാതെ പോകയോ?
 നരകങ്ങളിൽ പേടികുറകയോ?
 നാവു കൂടാതെ ജന്മമതാകയോ?
 നമുക്കിന്നി വിനാശമില്ലായ്കയോ?
 കഷ്ടം കഷ്ടം നിരൂപണം കൂടാതെ

170

ചുട്ടു തിന്നുന്നു ജന്മം പഴുതെ നാം

ദുർല്ലഭമായ മനുഷ്യ ജന്മം

എത്ര ജന്മം പ്രയാസപ്പെട്ടിരിക്കാലും

അത്ര വന്നു പിറന്നു സുകൃതത്താൽ

എത്ര ജന്മം മലത്തിൽ കഴിഞ്ഞതും

എത്ര ജന്മം ജലത്തിൽ കഴിഞ്ഞതും

180

എത്ര ജന്മങ്ങൾ മണ്ണിൽ കഴിഞ്ഞതും

എത്ര ജന്മം മരങ്ങളായ് നിന്നതും

എത്ര ജന്മം അരിച്ചു നടന്നതും

എത്ര ജന്മം മൃഗങ്ങൾ പശുക്കളായ്

അതു വന്നിട്ടിവണ്ണം ലഭിച്ചൊരു

മർത്യജന്മത്തിൻ മുമ്പേ കഴിച്ചു നാം

എത്രയും പണിപ്പെട്ടിങ്ങു മാതാവിൻ

ഗർഭപാത്രത്തിൽ വീണതറിഞ്ഞാലും

പത്തുമാസം വയറിൽ കഴിഞ്ഞു പോയ്

പത്തുപന്തിരാണ്ടുണ്ണിയായിട്ടും പോയ്

190

തന്നെത്താനഭിമാനിച്ചുപിന്നേടം

തന്നെത്താനറിയാതെ കഴിയുന്നു

ഇത്ര കാലമിരിക്കുമിനിയെന്നും

സത്യമോ നമുക്കേതുതൊന്നില്ലല്ലോ

നീർപ്പോളപോലെയുള്ളൊരു ദേഹത്തിൽ

വീർപ്പുമാത്രമുണ്ടിങ്ങനെ കാണുന്നു

ഓർത്തറിയാതെ പാടുപെടുമ്പോൾ

നേർത്തു പോകുമതെന്നേ പറയാവൂ

അത്രമാത്രമിരിക്കുന്ന നേരത്തു

കീർത്തിച്ചിടുന്നതില്ല തിരുനാമം

200

സംസാര വർണ്ണന

സീമാനമാനങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കലഹിച്ചു
 നാണം കെട്ടുനടക്കുന്നിതു ചിലർ
 മദമത്സരം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
 മതി കെട്ടു നടക്കുന്നിതു ചിലർ
 ചഞ്ചലാക്ഷിമാർ വീടുകളിൽ പുക്കു
 കുഞ്ചിരാമനായാടുന്നിതു ചിലർ
 കോലകങ്ങളിൽ സേവകരായിട്ടു
 കോലം കെട്ടി ഞെളിയുന്നിതു ചിലർ
 ശാന്തി ചെയ്തു പുലർത്തുവാനായിട്ടു
 സന്ധ്യയോളം നടക്കുന്നിതു ചിലർ
 അമ്മയ്ക്കും പുനരച്ഛരനും ഭാര്യയ്ക്കും
 ഉണ്ടാൻ പോലും കൊടുക്കുന്നില്ല ചിലർ
 അഗ്നി സാക്ഷിണിയായോരു പത്നിയെ
 സ്വപ്നത്തിൽപ്പോലും കാണുന്നില്ല ചിലർ
 സത്തുകൾ കണ്ടു ശിക്ഷിച്ചു ചൊല്ലുമ്പോൾ
 ശത്രുവേദോപേ ക്രൂര്യിക്കുന്നു ചിലർ
 വന്ദിതന്മാരെക്കാണുന്ന നേരത്തു
 നിന്ദിച്ചത്രേ പറയുന്നിതു ചിലർ
 കാൺക നമ്മുടെ സംസാരം കൊണ്ടത്രേ
 വിശ്വലീലവണ്ണം നിൽപുവെന്നും ചിലർ
 ബ്രഹ്മണ്യം കൊണ്ടു കുന്തിച്ചു കുന്തിച്ചു
 ബ്രഹ്മാവുമെനിക്കൊക്കായെന്നും ചിലർ
 അർത്ഥാശക്കു വിരുതു വിളിപ്പിപ്പാൻ
 അഗ്നിഹോത്രാദി ചെയ്യുന്നിതു ചിലർ
 സ്വർണങ്ങൾ നവരത്നങ്ങളെക്കൊണ്ടും
 എണ്ണം കൂടാതെ വിൽക്കുന്നിതു ചിലർ
 മത്തേഭം കൊണ്ടു കച്ചവടം ചെയ്തും
 ഉത്തമതുരംഗങ്ങളതു കൊണ്ടും

210

220

അത്രയുമല്ല കഷൽ വെച്ചിട്ടു

മെത്ര നേടുമ്പിതർത്ഥം ശിവ ! ശിവ !

230

വൃത്തിയും കെട്ടു ധൂർത്തരായെപ്പോഴും

അർത്ഥത്തെക്കൊതിച്ചെത്ര നശിക്കുന്നു !

അർത്ഥമെത്ര വളരെയുണ്ടായാലും

ത്യപ്തിയാകാ മനസ്സിന്നൊരുകാലം

പത്തു കിട്ടുകിൽ നൂറുമതിയെന്നും

ശതമാകിൽ സഹസ്രം മതിയെന്നും

ആയിരം പണം കഴിമ്പുണ്ടാകുമ്പോൾ

അയ്യതമാകിലാശ്ചര്യമെന്നതും

ആശയായുള്ള പാശമതികേന്നു

വേർവിടാതെ കരേറുന്നു മേൽക്കുമേൽ

240

സത്തുക്കൾ ചെന്നിരുന്നാലായർത്ഥത്തിൽ

സ്വൽപമാത്രം കൊടാ ചില ദുഷ്ടന്മാർ

ചത്തുപോം നേരം വസ്ത്രമതുപോലു

മൊത്തിടാ കൊണ്ടുപോവാന്നൊരുത്തർക്കും

പശ്ചാത്താപമൊരളെളാളില്ലാതെ

വിശ്വാസപാതകത്തെക്കരുതുന്നു

വിത്തത്തിലാശ പററുക ഹേതുവായ്

സത്യത്തെ ത്യജിക്കുന്നു ചിലരഹോ

സത്യമെന്നതു ബ്രഹ്മമതുതന്നെ

സത്യമെന്നു കരുതുന്നു സത്തുക്കൾ

250

വിദ്യ കൊണ്ടറിയേണ്ടതറിയാതെ

വിദ്വാനെന്നു നടിക്കുന്നിതു ചിലർ

കുങ്കുമത്തിന്റെ ഗന്ധമറിയാതെ

കുങ്കുമം ചുമക്കും പോലെ ഗർഭഭം

കൃഷ്ണ കൃഷ്ണ ! നിരൂപിച്ചു കാണുമ്പോൾ

ത്യഷ്ണ കൊണ്ടു ഭ്രമിക്കുന്നിതൊക്കെയും

വൈരാഗ്യം

എണ്ണിയെണ്ണിക്കുറയുന്നിതായുസ്സും
മണ്ടിമണ്ടികരേറുന്നു മോഹവും
വന്നുവോണം കഴിഞ്ഞു വിഷുവെന്നും
വന്നില്ലല്ലോ തിരുവാതിരയെന്നും
കുംഭമാസത്തിലാകുന്നു നമ്മുടെ
ജന്മനക്ഷത്രമശ്വതി നാളെന്നും

260

ശ്രാദ്ധമുണ്ടഹോ വൃശ്ചിക മാസത്തിൽ
സദ്യയൊന്നുമെളുതല്ലിനിയെന്നും
ഉണ്ണിയുണ്ടായി വേൾപ്പിച്ചതിലൊരു
ഉണ്ണിയുണ്ടായികണ്ടാവു ഞാനെന്നും
കോണിക്കൽത്തന്നെ വന്ന നിലമിനി
കാണമന്നന്നെടുപ്പിക്കരുതെന്നും
ഇതീമോരോന്നു ചിന്തിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
ചത്തു പോകുന്നു പാവം ശിവ ! ശിവ !

270

എന്തിനിത്ര പറഞ്ഞു വിശേഷിച്ചും
ചിന്തിച്ചിടുവിനാവോളമെല്ലാരും
കർമ്മത്തിന്റെ വലിപ്പമുണ്ടോരോരോ
ജന്മങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞെന്നതും
കാലമിന്നു കലിയുഗമായതും
ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ വലിപ്പവും
അതിൽ വന്നു പിറന്നതുമെത്ര നാൾ
പഴുതേതന്നെ പോയ പ്രകാരവും
ആയുസ്സിന്റെ പ്രമാണമില്ലാത്തതും

280

ആരോഗ്യത്തോടികുന്നവസീദയും
ഇന്നു നാമ സങ്കീർത്തനം കൊണ്ടുടൻ
വന്നു കൂടും പുരുഷാർത്ഥമെന്നതും
ഇനിയുള്ള നരകഭയങ്ങളും
ഇന്നു വേണ്ടും നിരൂപണമൊക്കെയും
എന്തിനു വൃഥാ കാലം കളയുന്നു ?

വൈകുണ്ഠത്തിനു പൊയ്കൊൾവിനെല്ലാരും !

കൃഷിയല്ല പിറകുന്ന നേരത്തും

കൃഷിയല്ല മരിക്കുന്ന നേരത്തും

മദ്ധ്യേയിങ്ങനെ കാണുന്ന നേരത്തു

മത്സരിക്കുന്നതെന്തിനു നാം വൃഥാ ? 290

അർത്ഥമോ പുരുഷാർത്ഥമിരിക്കവേ

അർത്ഥത്തിനു കൊതിക്കുന്നതെന്തു നാം ?

മദ്ധ്യാഹ്നാർക്കപ്രകാശമിരിക്കവേ

ഖദ്യോതത്തെയോ മാനിച്ചു കൊള്ളേണ്ടു ?

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ മനസ്സിൽ കളിക്കുമ്പോൾ

ഉണ്ണികൾ വേറെ വേണമോ മകളായ് ?

മിത്രങ്ങൾ നമുക്കെത്ര ശിവ ! ശിവ !

വിഷ്ണുഭക്തന്മാരില്ലേ ഭുവനത്തിൽ ?

മായകാട്ടും വിലാസങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ

ജായ കാട്ടും വിലാസങ്ങൾ ഗോഷ്ടികൾ 300

ഭുവനത്തിലെ ഭൃതികളൊക്കെയും

ഭുവനം നമുക്കായതിതു തന്നെ

വിശ്വനാഥൻ പിതാവും നമുക്കെല്ലാം

വിശ്വധാത്രി ചരാചര മാതാവും

അച്ഛനും പുനരമ്മയുമുണ്ടല്ലോ

രക്ഷിച്ചിടുന്നുള്ള നാളൊക്കെയും

ഭിക്ഷാനും നല്ലൊരന്നവുമുണ്ടല്ലോ

ഭക്ഷിച്ചിടുകതന്നെ പണിയുള്ളു

നാമജപം

സകീർത്തി കൂടാതെ നാമങ്ങളെപ്പോഴും

ഭക്തി പുണ്ടു ജപിക്കണം നമ്മുടെ 310

സിദ്ധകാലം കഴിവോളമീവണ്ണം

ശ്രദ്ധയോടെ വസിക്കേണമേവരും

കാണാകുന്ന ചരാചര ജീവിയെ
നാണം കൈവിട്ടു കൃഷി സ്മൃതികണം
ഹരിഷാശ്രുപരിപ്ലുതനായിട്ടു
പരുഷാദികളൊക്കെ സഹിച്ചുടൻ
സജനങ്ങളെക്കാണുന്ന നേരത്തു
ലജ്ജകൃടാതെ വീണു നമിക്കണം
ഭക്തിതന്നിൽ മുഴുകിച്ചമഞ്ഞുടൻ
മത്തനേഷോലെ നൃത്തം കുതിക്കണം

320

പാരിലിങ്ങനെ സഞ്ചരിച്ചീടുമ്പോൾ
പ്രാരബ്ധങ്ങളശേഷമൊഴിഞ്ഞിടും
വിധിച്ചീടുന്ന കർമ്മമൊടുങ്ങുമ്പോൾ
പതിച്ചീടുന്നു ദേഹമൊരേത്തം
കൊതിച്ചീടുന്നു ബ്രഹ്മത്തെക്കണ്ടിട്ടു
കുതിച്ചീടുന്നു ജീവനുമപ്പോഴേ
സക്തി വേറിട്ടു സഞ്ചരിച്ചീടുമ്പോൾ
പാത്രമായില്ലയെന്നതു കൊണ്ടേതും
പരിതാപം മനസ്സിൽ മുഴുകേണ്ട
തിരുന്നാമത്തിൻ മാഹാത്മ്യം കേട്ടാലും !

330

ജാതി പാർക്കിലൊരന്ത്യജനാകിലും
വേദവാദി മഹീസുരനാകിലും
നാവുകൃടാതെ ജാതന്മാരാകിലും
മുകരയെങ്ങൊഴിച്ചുള്ള മാനുഷർ
എണ്ണമറ്റതിരുന്നാമമുള്ളതിൽ
ഒന്നുമാത്രമൊരിക്കലൊരുദിനം
സ്വസ്ഥനായിട്ടിരിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും
സ്വപ്നത്തിൽത്താനറിയാതെയെങ്കിലും
മരണാനായിഷരിഹസിച്ചെങ്കിലും
മരണാരുത്തർക്കു വേണ്ടിയെന്നാകിലും
ഏതുദിക്കിലിരിക്കിലും തന്നുടെ
നാവുകൊണ്ടിതു ചൊല്ലിയെന്നാകിലും

340

അതുമല്ലൊരു നേരമൊരുദിനം
 ചെവിക്കൊണ്ടിതു കേട്ടുവെന്നാകിലും
 ജന്മസാക്ഷ്യമപ്പോഴേ വന്നുപോയ്
 ബ്രഹ്മസായുജ്യം കിട്ടീടുമെന്നല്ലോ
 ശ്രീധരാചാര്യൻ താനും പറഞ്ഞിതു
 ബാദരായണൻ താനുമരുൾ ചെയ്തു
 ഗീതയും പറഞ്ഞീടുന്നതിങ്ങനെ
 വേദവും ബഹുമാനിച്ചു ചൊല്ലുന്നു

350

ആമോദം പുണ്ടു ചൊല്ലുവിൻ നാമങ്ങൾ
 ആനന്ദം പുണ്ടു ബ്രഹ്മത്തിൽച്ചേരുവാൻ
 മതിയുണ്ടെങ്കിലൊക്കെ മതിയിതു
 തിരുനാമത്തിൻ മാഹാത്മ്യമാമിതു
 പിഴയാകിലും പിഴകേടടന്നാകിലും
 തിരുവുള്ളമരുൾക ഭഗവാനേ !

356

കൃഷ്ണ കൃഷ്ണാ മുകുന്ദാ ജനാർദ്ദനാ
 കൃഷ്ണ ഗോവിന്ദ നാരായണാ ഹരേ
 അച്യുതാനന്ദ ഗോവിന്ദ മാധവാ
 സച്ചിദാനന്ദ നാരായണാ ഹരേ

ശുഭം